

ikke sker i disse Dage, mener jeg at maatte sige, at Grunden er en Henvendelse fra et Medlem af et andet Parti, det ærede Medlem Hr. Fraenkel, som henvendte sig til mig og sagde, at han meget gerne vilde undergive det af os i 1919 indbragte og da i Folketinget med stort Flertal vedtagne Forslag, som nu er genfremsat, en indgaaende Overvejelse, idet han, skønt han som bekendt ikke mente, at Forslaget i den Form, hvori det forelaa, var tjenligt, gerne saa, at denne Sag blev optaget til en alvorlig Forhandling; det er altsaa hele Spørgsmaalet om Truster, Monopoler, Karteller, og Prisaftaler. Det ærede Medlems Kendskab til disse Forhold er saa stort, at da denne Henvendelse til mig fremkom, fandt jeg det rimeligt at anbefale mit Parti at følge Henstillingen, og det er paa Grund heraf, at Forslaget foreløbig ikke er til Behandling og først vil komme til Behandling i Januar, da det ærede Medlem Hr. Fraenkel ikke forinden vil være i Stand til at deltage i Diskussionen paa den Maade, som han ved denne Lejlighed ønsker.

De to Forslag, som altsaa er til Behandling i Dag, drøftes under en Prissituation af en ejendommelig Karakter, og det forekommer mig, at dette ikke er tilstrækkeligt fremhævet under den indledende Diskussion. Den Situation, vi befinder os i, er ikke en normal Situation, hvor der paa Grundlag af et fast Prisiniveau opereres med Prisaftaler, enten af fuldt loyal Art eller eventuelt med den Hensigt at skruer Priser op og derigennem at udbytte Samfundet. Den Prissituation, hvori vi befinder os, er ikke en Situation, hvori der er Tendens til at forhøje Priserne, men en, hvori Begivenheder i vort Pengevæsen: vor Kronens Stigning, fremtvinger et Prisfald. Men dette Prisfald finder ikke Sted samtidig paa alle Steder i Samfundet, og derved opstaar de særlige Krisevanskeligheder. Det er bekendt, at Engrospristallet, saaledes som det offentliggøres, i alt væsentligt er dalet saa meget, som svarer til Kronens Stigning. Men saa vidt jeg ved — og dette spiller en Rolle for Bedømmelsen af Detailpristallet — udarbejdes — saaledes har det i alt Fald tidligere været Tilfældet — Engrospristallet paa Grundlag af den nye Indførsel af Varer, som aldeles automatisk paavirkes af den stigende Krone. Derfor vil dette Engrospristal for de nyindførte Varer naturligt komme til at gaa ned i samme Grad, som Kronen stiger. Men dette maa ikke forstaas saaledes, at Engrospriserne her i Landet i det store og hele derfor nødvendigvis maa svare til dette

officielle Engrospristal, idet der jo, selv om Varelagrene efter alles Mening er mindre end tidligere, da man saa vidt gør ligt har begrænset Indførselen paa Grund af Usikkerheden, selvfølgelig findes Varelagre i Landet købt paa et eller andet højere Stade af den udenlandske Valuta, et eller andet lavere Stade for den danske Valuta. Disse Varer, der saaledes findes i Landet, er altsaa erhvervet paa et Tidspunkt, som ligger forud for de Varers Indførsel, hvis Pris bestemmer Engrospristallet, og de er næppe nedskrevet til det nye Engrospristal, hvad Engroshandelen naturligt opsætter at gøre. Dette forklarer med andre Ord i nogen Grad at Detailhandelens Priser heller ikke gaar saa hurtigt ned. Der er nemlig stor Forskel paa Engrospristallet og Detailpristallet. Vi har ikke noget officielt Detailpristal, der er ført à jour, vi har kun en Meddelelse om, at Undersøgelser i Oktober viser, at Priserne i Detailhandelen er faldet, man kan vel gennemsnitlig sige 10—12 pCt. — i øvrigt meget forskelligt —, og at altsaa det sidste officielle Pristal vil være at reducere i Forhold til denne Formindskelse paa 10—12 pCt. Men selv med en saadan Formindskelse af det sidste officielle Detailpristal vil der dog være en meget stor Forskel paa dette og det officielle Engrospristal. Men dette af mig fremhævede Forhold giver maaske en Del af Forklaringen paa den store Forskel, der er.

Selvfølgelig er der ogsaa andre Grunde, Grunde, som beror paa Forhold, hos Detailhandelen selv, der selvfølgelig, saa længe den formaar det og ikke derved standser sine Kunders Købelyst, stritter noget imod Priset for saa længe som muligt at tage en Pris for sine Varer, som svarer til den Pris, hvortil man har erhvervet dem, med den fornødne Avance. I øvrigt vil der naturligvis være en almenmenneskelig Tilbøjelighed til saa længe som muligt at faa den høje Pris, som betyder en forøget Indtægt for en selv. Det, som man nu bør drøfte i denne specielle Prissituation, idet vi taler om Priserne, er, om der ikke i Øjeblikket er noget særligt at gøre for at fjerne Hindringerne for, at Priset kan komme saa hurtigt som muligt, saaledes at det ikke sinkes af Hindringer og navnlig ikke af illoyale Hindringer, af uretmæssige Hindringer. Et af de Lovforslag, den højtærede Erhvervsminister har fremsat, tager Sigte paa netop i den nuværende Situation at fjerne en Hindring, som er fuldt ud loyal, fordi den er skabt af en bestaaende Lov, men som man mener under den nuværende Situation vil sinke Priset. Det